

indflydelse inden for EU. Igen et eksempel på, hvordan regeringen lægger sig fladt ned, jamrer over, at den har fået et nederlag, i stedet for at tage udfordringen op og positivt forsøge at formulere en fremadrettet politik.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er interessant, at alt, hvad der bliver sagt, som ikke passer hr. Holger K. Nielsen, er jammer og ynke, og jeg ved ikke hvad. Nu prøver vi at holde et helt stilfærdigt toneleje for at få klaring på nogle ting.

Der står her, at de, der deltager i euroen, ikke kan gå videre. Men det, vi har sagt, må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, er jo, at Danmark afskriver sig indflydelse på det samarbejde, som de 12 lande, der er med i den fælles valuta, har. Det er det, vi har sagt, og derfor har vi også sagt, at vi ikke kan forhindre dem i at gå videre på det område, på forsvarsområdet, på det retlige område og med hensyn til indre anliggender. Det er fair nok, det er den danske position.

Men at vi nu bagefter skal til at blokere for, at de andre så går videre og udvikler samarbejdet, som hr. Joschka Fischer og andre har givet udtryk for, det hænger ikke sammen, det kan vi ikke.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det er decideret forkert. Der ligger en topmødeerklæring fra 1997, som definerer opgaven for Euro-12, og hvis den skal ændres, skal det ske i enstemmighed, og der er intet, der forhindrer os i at gå ind og stille krav i den proces.

Det ligger i Edinburghafgørelsen, i det nationale kompromis, at vi ikke vil forhindre de andre i at gå videre på de områder, der direkte omfatter undtagelserne. Det vil sige, vi kan ikke forhindre, de laver deres forsvarsdimension, vi kan ikke forhindre, at de laver deres retlige samarbejde, vi kan ikke forhindre, at de laver ØMU'en, men hvis man indtolker alle mulige følgepolitikker, f.eks. miljøpolitik, er det vores klare interesse så at gå ind og blokere det.

Og igen: Debatten om forstærket samarbejde betyder jo ikke, at vi bare skal lade de andre gå videre uden videre. Hele meningen med, at vi skal gå ind og tage det her positivt op og formulere en politik, er jo netop, at vi skal have vores synspunkter tilgodeset i den diskussion.

Vi har jo ingen interesse i, at de bare går videre uden videre. Det her skal ske på en ordent-

lig måde, og der er intet hverken i det danske nej eller i det nationale kompromis, der forhindrer, at vi på de områder, i hele den diskussion, går ind og fører en offensiv linje. Det er en fuldstændig misforståelse, må jeg sige til økonomiministeren.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Og så er det økonomiministeren, som lover, at det er sidste gang.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har forstået, der skal være en såkaldt klubstrategi, at der skal være åbent for et forstærket samarbejde og for et fleksibelt samarbejde, som vi mangler at få konkretiseret noget. O.k. Men samtidig vil SF altså bestemme, hvor de andre skal lave et forstærket samarbejde på et område, som Danmark har fraskrevet sig muligheden for at få indflydelse på, fordi vi har et forbehold.

Verden står jo ikke stille, der er jo forandringer hele tiden, også inden for eurosamarbejdet må der selvfølgelig forudses forandringer. Der har de andre selvfølgelig mulighed for at videreudvikle deres samarbejde, uden at Danmark kan forhindre det, og det er sagt utallige gange fra denne talerstol i mange, mange debatter i årenes løb. Det er sagt under hele kampagnen, det er realiteterne, og når jeg ønsker at få det frem her, så er det, fordi jeg ikke ønsker at bidrage til, at der skabes illusioner hos vælgerne om, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre. Nej, det har konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har ikke sagt, at vi kan bestemme alt, vil jeg sige til ministeren. Jeg har sagt, at hvis man skal ændre den topmødeerklæring, som definerer Euro-12, så skal det ske i enstemmighed. Det er da ikke det samme, som at vi kan bestemme alt.

Det betyder selvfølgelig, at hvis de vil gøre det, har vi nogle forhandlingsmuligheder, som vi ikke skal fraskrive os. Hvorfor den der vedblivende snak om, at vi mister indflydelse på alle mulige områder? Hvorfor ikke tage det her positivt op og så få defineret en politik, hvor Danmark på grundlag af nej, sidste torsdag, på grundlag af, at vi har undtagelserne, går ind og får maksimal indflydelse inden for EU. Det er da meget mere frugtbart end den der snak om, at ikke noget som helst kan lade sig gøre, og at de andre bare kan gå videre. Vel kan de ej. Den